

Hüzün

– halisi · 14 Aralık 2021

Maşukumu gördüm dün, hayli kederli, üzgün,
Emsalsiz gül yüzünü kaplamış yine hüzün.
Açmazların içinde, ürkek, şaşkın, kararsız,
Mum gibi yavaş yavaş, erimekte gün be gün.

Hafiften çatık kaşlar, alnında hafif izler,
Alınan her nefesi, sessizce bir ah izler.
Acziyetten lal kalmış, titreyen dudaklarda,
Zoraki tebessümle, derin acıyı gizler.

Konacak dal arayan, yorgun kuşlar misali,
Boşa kanat çırpılmaktan yitip gitmiş mecali.
Çiğ düşmüş gözlerinde, puslanmış bakışları,
Solgun güle döndürmüş, emsalsiz mahcemali.

İnsansızca sorular, neden, nasıl ve niçin,
Kemirirken beynini aç kurtlar için için;
Vicdanın sorgusunda, bitmek bilmez işkence,
Aslında hiç olmayan suçluyu bulmak için.